

Formanden: Forinden vi gaae videre i Forhandlingerne, skal jeg bemærke, at der ved disses Slutning igaar endnu var tre Medlemmer, som ønskede Ordet; deraf har det ene nu havt det, det andet har frasaget det; men der er desuden endnu fire Medlemmer, der ønske at udtale sig i denne Sag, idet tre have begjæret Ordet idag. Naar disse fire Medlemmer have yttret sig, troer jeg, i Betragtning af den Tid, der er anvendt paa første Behandling af Finantsloven, at det vil være passende, hvis Flere skulle ønske Ordet, da at foreslaae Afslutning af Forhandlingerne:

H. M. Petersen: Det gjør mig ondt, at den høitærede Kirke- og Underviisningsminister ikke for Diebliffet er tilstede, idet nemlig de saa Ord, jeg har at sige, ere foranledigede ved den Udtalelse af ham, som vi hørte ved Mødets Slutning igaar. Den høitærede Minister udtalte da, at det var vanskeligt at beregne, hvad en Institution som Theatret kunde indbringe. Jeg skal ganske tiltræde denne Udtalelse — det glæder mig at see, at den høitærede Minister nu er kommet tilstede — men dog bemærke, at en tidligere Minister ikke har udtalt sig saaledes, og jeg haaber, at det vil være mig tilladt at citere et Par Ord af den Forhandling, som jeg igaar paaberaabte mig. Den daværende Cultusminister udtalte sig saaledes den 14de Januar 1857: „Jeg maa nemlig bemærke, at det langtfra er Meningen, at Laanet skal eller vil henstaae i 28 Aar; thi naar man seer hen til, hvorledes Theatrets Reservecfond stiller sig, troer jeg, at det maa erkjendes, at der er høi Grad af Sandsynlighed for, at den i dette Aar vil løbe op til 30 à 40,000 Rd. og sandsynligviis til endnu mere; jeg vil ikke hengive mig til sangvinste eller fantastiske Forestillinger, men jeg troer, at det vil staae aldeles fast, at der ikke er den fjerneste Overdrivelse i at sige, at naar de Arbejder ere udsorte, med Hensyn til hvilke Reservecfondet just er dannet, vil man til Afbetaling paa Laanet ikke blot have det, der i Udgifterne vil bespares og som omtrent løber op til hele det Beløb, der behøves, men man vil ogsaa kunne anvende den største Deel af Reservecfonden dertil. Der er altsaa ingen Overdrivelse i

den Forestilling, at der ikke behøves at medgaae 28 Aar, men sandsynligviis kun den halve Tid, for at Laanet kan blive tilbagebetalt.“ Naar man sammenholder disse Ord med, hvad den nuværende høitærede Cultusminister har udtalt, deels i tidligere Møder, og deels igaar, idet han navnlig i et tidligere Møde har yttret, at det var hans Hensigt — eller at det idetmindste laa i Forslaget og i den Maade hvorpaa Budgettet var fremstillet — at stryge hele Gjælden, saa siger jeg, at her er en saa stor Modsigelse tilstede, at jeg i høi Grad maa beklage det. Der er Intet, vi mere ønske, end at vi kunde stole paa en Ministers Udtalelser, og ikke mindst i finansielle Sager, hvor det dreier sig om saa store Summer som her. Naar nu en Minister har udtalt sig om, hvilke glimrende Udgifter der var for Reservecfonden, og en anden Minister paa samme Plads siger: „der er Snegenting“, saa mener jeg, at vi ere blevne skuffede, og det er bittert. Det var ogsaa det, som jeg vilde have viist igaar i det Par Ord, jeg tillod mig at fremsføre, men som jeg ikke var saa heldig, at den høitærede Minister opfattede ganske tydelig, skjøndt det glædede mig, at Ministeren betegnede dem som simple og klare; men ogsaa dette var det mit Ønske at lægge i mine Ord, at jeg ikke kan anbefale Eftergivelsen af en saa bethdelig Sum. Selv om vi nu vilde eftergive denne Sum, hvem borger os da for, at ikke en senere Cultusminister kommer og siger: det Par hundrede Tusinde Daler forslaae ikke, nu ville vi atter have et Par hundrede Tusinde? Kunne vi ikke blive staaende og slippe med det nu engang næsten contractmæssige Tilskud af 50,000 Rd., saa forekommer det mig, at det er høist beklageligt, og jeg troer ikke, at jeg for mit Vedkommende kan gaae videre.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Jeg skal ganske dele den ærede Rigsdagsmands Følelser, naar han sølte sig bittert skuffet ved, at Reservecfondens Tilstand ikke er bedre; thi ogsaa jeg føler mig bittert skuffet derved. Vi haabede jo alle, at dens Tilstand skulde blive bedre, men Erfaringen har viist, at denne Forhaabning ikke var rigtig; der kan imidlertid ikke fastes Dabel paa Nogen, fordi det forventede Udbytte af Theatret